

Curtea Supremă de Justiție

Î N C H E I E R E

13 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată, în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Talpă Boris și Daguța Sergiu,

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Mihalache Iurie, în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului

Miron Marius-Dumitru Marcel, xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.07.2021 – 06.07.2022;

Instanța de apel: 27.07.2022 – 05.10.2022;

Instanța de recurs: 24.02.2023 – 13.03.2024.

Asupra recursului menționat, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 iulie 2022, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, Miron Marius-Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, la 4 ani și 8 luni închisoare, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita anumite activități legale ce țin de gestionarea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 5 ani, cu executare începând de la reținere, după punerea în executare a sentinței.

S-a dispus încasarea, din contul inculpatului, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă de 6 720 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, începând aproximativ cu luna martie a anului 2021, inculpatul Miron Marius-Dumitru, în coparticipare cu alte persoane la moment în curs de identificare de către organul de urmărire penală, împreună și printr-o

înțelegere prealabila, împărțind rolurile, neavând autorizația corespunzătoare, asigurau procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație pe teritoriul mun. Chișinău a substanțelor stupefiante, în proporții deosebit de mari cu scop de înstrăinare.

Astfel, minorul Miron Marius-Dumitru, în circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, a procurat substanță stupefiantă de tip PVP, pe care a păstrat-o asupra sa în scop de înstrăinare, până la 24 martie 2021, atunci a plasat această substanță în interiorul construcției nefinisate, situată în xxxxxx, xxxxxx xxxxxx, într-un fragment de hârtie în care se aflau două pachete de tip zip-lock, după care, în vederea distribuirii acestor substanțe stupefiante în cantități mai mici, acest pachet urma să fie ridicat de către Savițchi Valeri, pachet care, însă a fost ridicat de către colaboratorii de poliție prin proces-verbal de cercetare la fața locului.

Ulterior, continuându-și acțiunile sale criminale îndreptate spre realizarea scopului stabilit, după ce Savițchi Valeri a dat acordul benevol de a conlucra cu organul de urmărire penală și fiind autorizată prin ordonanța procurorului, efectuarea măsurii speciale de investigație - livrarea controlată, ultimul la 25 martie 2021, în jurul orei 09.30, a primit un pachet improvizat din bandă adezivă, sub formă ovală, de culoare albastră, introdus într-un pachet de țigări cu inscripția „Parlament”, în interiorul căruia se aflau 2 file în format A4, pe care era imprimată inscripția „livrare controlată”, pachet care l-a plasat în adiacentul cooperativei de construcție a garajelor, situată pe xxxxxx xxx, de unde ulterior a fost ridicat de către minorul Miron Marius-Dumitru, iar ulterior, pachetul vizat, împreună cu un bec transparent, de culoare cafenie, un cântar electronic la scară mică și 5 pachetele de tip zip-lock, în interiorul cărora se află particule de masa vegetală, de culoare verde a fost ridicat de la acesta de către colaboratorii de poliție prin ordonanță și proces-verbal de ridicare.

Totodată, la 25 martie 2021, ora 20.15, fiind efectuată percheziția la domiciliul temporar al minorului Miron Marius-Dumitru, situat în xxxxxx, xxxxxx xxxxxx xxx, un bec transparent, deteriorate la un capăt în interiorul căruia se aflau urme carbonizate de culoare cafenie și 65 de pachete de tip zip-lock, obiecte destinate pentru consumul și distribuirea drogurilor.

Potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R- din 13.04.2021, s-a stabilit că substanța solidă, cu aspect de cristale, de culoare galbenă, ambalată în două pachete de polimer de tip zip-lock, ridicate la 23.04.2021, în cadrul efectuării cercetării la fața locului pe xxxxxx xxxxxx, xxxxxx, reprezintă PVP, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Masa totală a substanței stupefiante PVP, constituie 14,68 gr.

Potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-1450 din 22.04.2021, s-a stabilit că, pe suprafața cântarului electronic la scară mică și pe suprafața interioară a balonului din sticlă, în cadrul procesului-verbal de ridicare de la minorul Miron Marius-Dumitru, s-au depistat urme de PVP, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante.

Potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-1453 din 20.04.2021, depunerile de pe suprafața balonului unui bec incandescent, ridicat la 25.03.2021, în cadrul procesului-verbal de percheziție la domiciliu minorului Miron Marius-Dumitru, reprezintă urme de substanțe stupefiante PVP.

Conform Hotărârii Guvernului nr.1088 din 05.10.2004 cu privire aprobarea

tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului PVP este inclus în Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr.1. Substanțe stupefiante. Cantitățile includ amestecurile substanțelor stupefiante (narcotice) și/sau psihotrope cu precursori, adaosuri (preparate medicamentoase, acizi, glucoză, făină, amidon), (Hotărârea Guvernului nr.853 din 21.09.2010, în vigoare la 28.09.2010). Conform pct. 148 din Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, substanța PVP mai mult de 1 gr., constituie proporții deosebit de mari.

Inculpatul a recunoscut în totalitate vina în săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și încadrarea juridică a acțiunilor sale, fiind de acord cu probele administrate și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată.

Pe baza stării de fapt expuse, confirmată de probele administrate în faza urmăririi penale, prima instanță a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.217 alin.(4) lit. d) Cod penal - circulația ilegală a drogurilor manifestată prin procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art.art.61, 70 alin.(3), 75, 79 Cod penal, că inculpatul a comis cu intenție și în scop de profit o infracțiune deosebit de gravă, a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate și s-a căit sincer, este la o vârstă tânără, a comis infracțiunea fiind minor, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, nu are antecedente penale, nefiind anterior judecat, nu este căsătorit, nu are la întreținere copii minori, nu este angajat în câmpul muncii, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, minoratul persoanei fiind reținut în calitate de circumstanță atenuantă și circumstanță excepțională.

3. Avocata Antoci Maria a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate.

În motivarea apelului a invocat că:

- inculpatul a recunoscut integral vina în cele incriminate, a regretat sincer cele comise și a solicitat examinarea cauzei potrivit art.364¹ Cod de procedură penală;

- cu toate că infracțiunea săvârșită este una deosebit de gravă, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond urma să rețină căința sinceră de cele săvârșite, comportamentul acestuia în cadrul procesului penal și solicitarea privind examinarea cauzei în procedură simplificată, ce relevă conștientizarea faptei ilicite comise;

- inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră, or, acesta este la prima abatere de la lege, a săvârșit infracțiunea în perioada minoratului, a recunoscut vina și a colaborat cu organul de urmărire penală;

- la stabilirea pedepsei, instanța de fond n-a ținut cont nici de prevederile art.79 Cod penal, din care rezultă că în cazul constatării circumstanțelor excepționale, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie;

- totodată, invocând prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal și contrar faptului că

circumstanțe agravante la stabilirea pedepsei nu au fost stabilite, instanța a concluzionat că pedeapsa cu închisoare va duce la restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea de săvârșirea a noi infracțiuni;

- aplicând prevederile art.70 alin.(3) Cod penal, instanța urma a-i stabili pedeapsă inculpatului din maximumul de 7,5 ani închisoare, iar conform art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, pedeapsa urma a-i fi stabilită reieșind din limitele de la 2,3 ani la 5 ani;

- la stabilirea pedepsei, prima instanță a menționat inclusiv prevederile art.79 alin.(1) Cod penal, însă la individualizarea acesteia, nu s-a ținut cont de norma invocată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2022, apelul a fost admis, casată parțial sentința în partea individualizării pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Lui Miron Marius-Dumitru, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art.art.70 alin.(3), 79 Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani și 5 luni, în penitenciar de tip închis, cu executarea de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare probelor administrate, apreciate cu respectarea prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Deoarece sentința a fost contestată numai în partea stabilirii pedepsei, nefiind atacată în partea ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, referitor la individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că infracțiunea comisă de inculpat este una deosebit de gravă, iar ca circumstanță atenuantă a fost reținută săvârșirea infracțiunii de către o persoană minoră, deoarece la data comiterii infracțiunii, inculpatul avea vârsta de 17 ani, circumstanțe agravante nefiind constatate.

Potrivit art.70 alin.(3) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximumul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

Astfel, maximumul pedepsei pentru infracțiunea comisă de inculpat se va calcula reieșind din limite stabilite la art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, care sunt de la 7 la 15 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Deci, aplicând prevederile art.70 alin.(3) Cod penal și ale art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, noile limite ale pedepsei vor fi închisoare de la 4 ani și 8 luni până la 10 ani închisoare.

Totodată, în conformitate cu art.79 alin.(1) Cod penal, minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.

Reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel a considerat că instanța de fond corect i-a aplicat inculpatului o pedeapsa sub formă de închisoare și, cu toate că a ținut cont de prevederile art.art.70 alin.(3), 79 Cod penal, precum și art.364¹ alin.(8) Cod de

procedură penală, incorect i-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani 8 luni.

Art.79 alin.(1) Cod penal, expres stipulează că, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă.

Prin urmare, ținând cont de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii, că a recunoscut vina și s-a căit sincer de faptele comise, de prezența circumstanțelor atenuante și lipsa circumstanțelor agravante, de personalitatea inculpatului care anterior nu a comis infracțiuni și nici nu a fost condamnat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de prevederile art.art.70 alin.(3), 79 Cod penal, precum și prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani și 5 luni, cu executare în penitenciar de tip închis.

Or, pedeapsa aplicată va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, va duce la conștientizarea celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său și relațiile sociale.

Solicitarea apărării cu privire la aplicarea unei pedepse non privative de libertate, în privința inculpatului este nefondată, deoarece nu se va realiza scopul pedepsei, care reprezintă un remediu echitabil atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Iar, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului, nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

De altfel, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea categoriei, duratei și cuantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul și, prin urmare, instanța de apel a concluzionat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința inculpatului poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

5. Avocata Antoci Maria, în numele inculpatului, invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel și solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivarea recursului menționează că:

- inculpatul a recunoscut integral vina în cele incriminate, a regretat sincer cele comise și a solicitat examinarea cauzei potrivit art.364¹ Cod de procedură penală;
- inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră, or, acesta este la prima abatere

de la lege, a săvârșit infracțiunea în perioada minoratului, a recunoscut vina și a colaborat cu organul de urmărire penală;

- la stabilirea pedepsei, au fost omise prevederile art.79 Cod penal, din care rezultă că în cazul constatării circumstanțelor excepționale, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională;

- instanța de apel a considerat că *aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 4 ani și 5 luni închisoare va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, va duce la conștientizarea celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său și relațiile sociale;*

- referitor la concluzia că, instanța de fond incorect i-a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni și a considerat că prin aplicarea pedepsei de 4 ani și 5 luni închisoare, inculpatul va conștientiza cele comise și va face concluzii corecte ce țin de comportamentul său și relațiile sociale, apărarea menționează că inculpatul și-a făcut concluziile necesare și regretă cele săvârșite, în continuare nu va mai încălca legea;

- aplicând prevederile art.70 alin.(3) Cod penal, instanța urma a-i stabili pedeapsă inculpatului din maximul de 7,5 ani închisoare, iar conform art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, pedeapsa urma a-i fi stabilită reieșind din limitele de la 2,3 ani la 5 ani;

- deoarece inculpatul a săvârșit infracțiunea în perioada minoratului, acesta merită de a i se acorda o șansă și, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, a-i fi aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat, menționând că pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea recursului, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

Potrivit art. XI alin.(3) al Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei Legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, completul de judecată reține că, titularul acestuia critică decizia instanței de apel, invocând temeiurile de casare stipulate la art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu

cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Potrivit recursului, sunt aduse critici în partea individualizării pedepsei, nefiind contestată decizia referitor la încadrarea acțiunilor și constatarea vinovăției în comiterea infracțiunii incriminate, recurentul nefiind de acord cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, completul de judecată conchide că, acestea sunt neîntemeiate, or, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

În acest context, instanța de recurs menționează că, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată tine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, completul de judecată consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 16, 61, 75, 70 alin.(3), 79 Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, luând în considerație și faptul că acesta a comis cu intenție și în scop de profit o infracțiune deosebit de gravă, a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate și s-a căit sincer, este la o vârstă tânără, a comis infracțiunea fiind minor, la evidenta medicului psihiatru și narcolog nu se află, nu are antecedente penale, nefiind anterior judecat, nu este căsătorit, nu are la întreținere copii minori, nu este angajat în câmpul muncii, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, minoratul fiind reținut în calitate de circumstanță excepțională.

Astfel, instanța de apel a ținut cont de împrejurările comiterii infracțiunii, de comportamentul inculpatului până și după săvârșirea faptei, că acesta a recunoscut vina și

s-a căit sincer, anterior nu a fost condamnat, de prezența circumstanțelor atenuante și lipsa circumstanțelor agravante, inclusiv de prevederile art.70 alin.(3) Cod penal, aceste împrejurări fiind apreciate ca excepționale și care justifică aplicarea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de lege, conform art.79 Cod penal.

În situația în care inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, cu intenție directă, cu scop de înstrăinare, în principal din interes material și consecințe negative asupra societății, vizând operațiuni ilegale cu droguri în proporții deosebit de mari, circumstanțele invocate de apărare nu pot determina aplicarea unei pedepse non privative de libertate, în temeiul art.79 alin.(1) Cod penal, care ar reprezenta o soluție inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, caracterul și mărimea pedepsei cu închisoare fiind clar argumentate de către instanța de apel. Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Totodată, în raport cu afirmațiile din recurs că, inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune, *fiind minor*, a recunoscut vina și a colaborat cu organul de urmărire penală, se atestă că anume aceste circumstanțe au permis deja aplicarea prevederilor art.79 Cod penal și stabilirea pedepsei pe un termen de 4 ani și 5 luni închisoare, care corespunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art.61 Cod penal și va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Pe de altă parte, se atestă că, raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea în cursul procesului.

În acest context, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiate argumentele privind aplicarea unei pedepse non privative de libertate, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

În contextul celor expuse, completul de judecată conchide că, pentru a convinge inculpatul în necesitatea respectării ordinii de drept și a normelor morale, este oportună izolarea lui de societate, urmând să execute real pedeapsa aplicată.

Mai mult, se reține că, pentru motivele invocate în recursul de pe rol, se regăsesc argumente plauzibile în decizia instanței de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Analizând textul deciziei atacate, în raport cu motivele invocate de recurent,

completul de judecată atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra soluției din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, iar hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, inculpatului fiindu-i aplicată o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Inadmisibilitatea recursului declarat de avocata Antoci Maria, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului *Miron Marius-Dumitru xxxxxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Talpă Boris

Daguța Sergiu